

Sygn. akt IV U 243/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 stycznia 2019r. w S.

odwołania B. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 11 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie B. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala ubezpieczonemu B. S. (1) wysokość emerytury od dnia 01 grudnia 2017r. na kwotę 510,82 zł (pięćset dziesięć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze) brutto.

Sygn. akt IV U 243/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) przyznał B. S. (1) emeryturę od dnia 01 grudnia 2017 r. tj. od miesiąca złożenia wniosku obliczając jej wysokość na podstawie art. 26 w/w ustawy na kwotę 484,30 zł. Organ rentowy wskazał, że emerytura jest niższa od najniższej emerytury, ale nie podlega podwyższeniu do najniższego świadczenia, gdyż ubezpieczony nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył B. S. (1) wnosząc o uwzględnienie do obliczenia wysokości emerytury minimalnych wynagrodzeń za okres zatrudnienia od 04.08.1980 r. do 15.07.1981 r. w Spółdzielni (...) w M. oraz za okres zatrudnienia od 01.12.1981 r. do 08.07.1988 r. w Spółdzielni (...) w M. (odwołanie k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Ponadto, wskazano, iż powyższe okresy od 04.08.1980 r. do 15.07.1981 r. i od 01.12.1981 r. do 08.07.1988 r. zostały uwzględnione jako okresy składkowe, jednakże brak było podstaw do zastosowania przepisu art. 15 ust. 2 a w/w ustawy, gdyż ubezpieczony w okresie zatrudnienia od 04.08.1980 r. do 15.07.1981 r. otrzymywał wynagrodzenie

zryczałtowane, a w okresie od 01.12.1981 r. do 08.07.1988 r. był zatrudniony na umowę zlecenia, co powoduje że art. 15 ust. 2a nie znajduje zastosowania, gdyż odnosi się tylko do pracowników (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony B. S. (1) ur. (...), w dniu 6 grudnia 2017 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę.

Decyzją z dnia 3 stycznia 2018 r. organ rentowy ustalił B. S. (1) wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 27 943,30 zł. Do ustalenia wysokości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił okres składkowy w wymiarze 7 lat, 9 miesięcy i 27 dni tj. okresy zatrudnienia od 03.07.1974 r. do 07.10.1974 r. GS (...) w L., od 04.08.1980 r. do 15.07.1981 r. w Spółdzielni (...) w M. oraz od 01.12.1981 r. do 08.07.1988 r. w (...) Spółdzielni (...) w M.. Obliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy tylko za okres zatrudnienia od 03.07.1974 r. do 07.10.1974 r. przyjął minimalne wynagrodzenie, natomiast za pozostałe okresy jako podstawę wymiaru składek przyjął 0,00 zł (decyzja z 03.01.2018 r. k. 3 -4 k. 11 akt dot. kapitału początkowego).

Decyzją z dnia 11 stycznia 2018 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) przyznał B. S. (1) emeryturę od dnia 01 grudnia 2017 r. tj. od miesiąca złożenia wniosku obliczając jej wysokość na podstawie art. 26 w/w ustawy na kwotę 484,30 zł. (decyzja k. 9 akt emerytalnych).

W okresie od 4 sierpnia 1980 r. do 14 sierpnia 1981 r. B. S. (1) był zatrudniony na umowę o pracę na stanowisku pomocnika murarza w (...)Spółdzielni (...) w M.. Przesłał stawić się do pracy od 14 sierpnia 1981 r. i stosunek pracy z wymienionym został rozwiązany bez wypowiedzenia z tym dniem z powodu porzucenia pracy (akta osobowe k. 16 i znajdujące się w nich świadectwo pracy).

W okresie od 01 grudnia 1981 r. do 08 lipca 1988 r. B. S. (2) pracował na podstawie umowy zlecenia w (...) Spółdzielni (...) w M. – zlewnia mleka L. jako wozak zbiorowej dostawy mleka (k. 7 akt emerytalnych).

Wysokość kapitału początkowego na datę 1 stycznia 1999r. - po zaliczeniu do okresu składkowego okresu od 4 sierpnia 1980 r. do 14 sierpnia 1981 r., a nie do 15.07.1981 r. oraz minimalnego wynagrodzenia za powyższy okres do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru - wynosi – 29 473,18 zł, a wysokość emerytury od dnia 1 grudnia 2017 r. – 510,82 zł brutto (wyliczenia k. 24).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. S. (1) okazało się zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci akt osobowych ubezpieczonego (k. 16 akt sprawy) wykazał, że wymieniony był zatrudniony w okresie od 4 sierpnia 1980 r. do 14 sierpnia 1981 r. na umowę o pracę na stanowisku pomocnika murarza w (...)Spółdzielni (...) w M., a nie w okresie od 4 sierpnia 1980 r. do 15 lipca 1981 r. Z akt osobowych wynika, że ubezpieczony porzucił pracę 14 sierpnia 1981 r. i z tą datą został z nim rozwiązany stosunek pracy. W związku z powyższym Sąd uznał, że świadectwo pracy z dnia 29.03.1994 r. złożone do akt emerytalnych zostało wadliwie wystawione i nie koresponduje z oryginałem świadectwa pracy wstawionym przez ten sam zakład pracy dnia 21.08.1981 r., gdzie wskazano, że ubezpieczony był zatrudniony w okresie od 04.08.1980 r. do 14.08.1981 r. Obdarzając wiarygodnością dokumenty znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego Sąd uznał, że do wysokości kapitału początkowego jako okres składkowy powinien podlegać zaliczeniu okres od 04.08.1980 r. do 14.08.1981 r. Ponadto niezasadnie organ rentowy nie przyjął za powyższy okres jako podstawy wymiaru składek minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w tych latach.

Stosownie do treści art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1270) jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawiania

w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Nie budzi wątpliwości, że w okresie od 04.08.1980 r. do 14.08.1981 r. ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, a zatem za powyższy okres organ rentowy powinien przyjąć jako podstawę wymiaru składek minimalne wynagrodzenie wówczas obowiązujące.

Opierając się na wyliczeniach organu rentowego zawartych w decyzji hipotetycznej sporządzonej na zlecenie Sądu, po uwzględnieniu w/w okoliczności wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. wzrosła do kwoty 29 473,18 zł (projekt decyzji – akta dot. kapitału początkowego), co miało przełożenie na wysokość emerytury od 01.12.2017r., która wyniosła 510,82 zł brutto (projekt decyzji k. 24). Ubezpieczony nie kwestionował powyższych wyliczeń organu rentowego.

Należy jednak wskazać, że przepis art. 15 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie ma zastosowania wobec osób, które wykonywały pracę na innej podstawie niż stosunek pracy. Skoro ubezpieczonego w okresie od dnia 01.12.1981 r. do 08.07.1988 r. łączyła z (...) Spółdzielnią (...) w M. umowa cywilnoprawna – umowa zlecenia, nie może on skutecznie domagać się przyjęcia, że w czasie jej trwania co miesiąc osiągał co najmniej kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników. Odnoście powyższego okresu zatrudnienia Sąd uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie odwołanie ubezpieczonego, gdyż brak jest podstaw do przyjęcia za powyższy okres minimalnego wynagrodzenia jako podstawy wymiaru składek.

W tym miejscu należy również przywołać stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach, który w wyroku z dnia 8 lutego 2013 r., III AUa 870/12 (LEX nr 1286522), stwierdził, że zakres podmiotowy art. 15 ust. 2a obejmuje w sposób wyraźny tylko osoby pozostające w stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak sentencji wyroku.